

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θεσσαλονίκη, 17-03-2016

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Διεύθυνση Επίλυσης διαφορών

Αριθμός απόφασης: 217

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313333245

ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
- ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
- στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/08-04-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
- ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β165/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-04-2015 (ΦΕΚ Β' 815/07-05-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του - ΑΦΜ κατά της με αριθμό ειδοποίησης-2015 (αρ. χρηματικού καταλόγου) Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. φορολογικού έτους 2015 του Υπουργείου Οικονομικών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τη με αριθμό ειδοποίησης-2015 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. φορολογικού έτους 2015 του Υπουργείου Οικονομικών δυνάμει της υπ' αρ. δήλωσης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

5. Τις απόψεις της φορολογικής αρχής διά της από Εισήγησης της Δ.Ο.Υ., με την οποία ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

6. Την από εισήγηση του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό ειδοποίησης-2015 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. φορολογικού έτους 2015 (αρ. χρηματικού καταλόγου) του Υπουργείου Οικονομικών προσδιορίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ποσό πληρωμής εκ 873,61 €, δυνάμει της υπ' αρ. δήλωσης.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσαλλόμενης πράξης διοικητικού προσδιορισμού Ε.Ν.Φ.Ι.Α. του Υπουργείου Οικονομικών, προβάλλοντας άμεσα ή έμμεσα τους παρακάτω λόγους:

1. Μη νόμιμος ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των εντός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων, λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών ακινήτων

➤ Σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ. 1 του Ν. 1249/1982, οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων πρέπει να ελέγχονται και να αναπροσαρμόζονται ανά διετία, προκειμένου να προσεγγίζουν τις

πραγματικές-εμπορικές αξίες.

- Η τελευταία αναπροσαρμογή έγινε το έτος 2007, με την υπ' αρ. 1020564/487/ΟΟΤΥ/Δ/2007 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.
- Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την υπ' αρ. 4003/14 απόφασή της, αφού διαπίστωσε την παραπάνω παράνομη παράλειψη, χορήγησε στη διοίκηση εξάμηνη προθεσμία να προβεί σε αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών, η οποία (προθεσμία) παρήλθε άπρακτη.
- Η μη αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων αντίκειται στη συμμετοχή κάθε πολίτη στα δημόσια βάρη αναλόγως της φοροδοτικής του ικανότητας, βάσει του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος και στην αρχή της χρηστής διοίκησης.
- Μη νόμιμος ο καταλογισθείς ΕΝ.Φ.Ι.Α., στηριζόμενος σε μη νόμιμες αξίες, πολλαπλάσιες των σημερινών πραγματικών αξιών των ακινήτων.

2. Αντισυνταγματικότητα, λόγω παραβίασης του Ελληνικού & Ευρωπαϊκού Δικαίου

- Ο Ε.Ν.Φ.Ι.Α. συνιστά υποκατάστατο του ΕΕΤΗΔΕ, που από τη μεν Ολομέλεια του ΣτΕ (ΟΛΣΤΕ 1972/2012) κρίθηκε ως φόρος, που δύναται να έχει μόνο προσωρινό χαρακτήρα, λόγω των έκτακτων οικονομικών συνθηκών, προκειμένου να μην καταστεί δεσμευτικός. Ο δε Άρειος Πάγος έκρινε αντισυνταγματικό το Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε., που αντικαταστάθηκε προσωρινά από Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ακινήτων.
- Από το συνδυασμό των άρθρων 4 παρ. 1 & 5, 78 παρ. 1, 21 παρ. 1 έως 4, 17 παρ. 1 & 2 του Συντάγματος, καθώς και των άρθρων 1 και 6 παρ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ προκύπτει ότι η επιβολή φόρου επιτρέπεται μόνο εάν υφίσταται φοροδοτική ικανότητα, καθώς και η προστασία του δικαιώματος στη στέγαση. Το δικαίωμα αυτό θίγεται με την επιβολή δυσβάσταχτων φορολογικών βαρών που οδηγεί το φορολογούμενο σε εκποίηση της ακίνητης περιουσίας του για να ανταπεξέλθει, καθιστώντας τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. μέσο ευθείας δήμευσης.
- Η φοροδοτική ικανότητα του πολίτη συνίσταται στη δυνατότητά του να καταβάλλει το φόρο, χωρίς να θίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσής του (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος), ενώ η αρχή της φοροδοτικής ικανότητας (άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος) επιβάλλει να προσαρμόζεται το φορολογικό βάρος στην πραγματική και όχι στην τεκμαρτή οικονομική δυνατότητα του φορολογούμενου.
- Η φοροδοτική ικανότητα, που προβλέπεται από το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος, διασφαλίζει το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς, βάσει του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος, διαβίωσης του πολίτη, ανάλογα με την εκάστοτε οικονομική και κοινωνική συγκυρία.

3. Διατήρηση και επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. κατά παράβαση του δεσμευτικού αποτελέσματος του δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου 2015

- Στο Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94/14-08-2015), που περιέχει ενσωματωμένο το τρίτο μνημόνιο, ρητώς αναφέρεται ότι «Οι αρχές θα λάβουν μέτρα για την έναρξη της διαδικασίας είσπραξης του ΕΝΦΙΑ για το 2015...» και ότι «Έως τον Σεπτέμβριο του 2016, οι αρχές θα εναρμονίσουν όλες τις

αντικειμενικές αξίες ακινήτων με τις τιμές της αγοράς, με ισχύ από τον Ιανουάριο του 2017». Κατά συνέπεια, η Διοίκηση (Κυβέρνηση) παραβίασε τις αποφάσεις των δικαστηρίων περί έκτακτου, προσωρινού φόρου επί των ακινήτων και περί παράνομης αμέλειας αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών, δεσμευόμενη για διατήρηση του ΕΝ.Φ.Ι.Α. για τα επόμενα τρία έτη αλλά και των ισχυουσών αντικειμενικών αξιών για δύο ακόμη έτη.

➤ Σε κάθε περίπτωση όσα προβλέπονται στο τρίτο μνημόνιο, συμπεριλαμβανομένων όσων προβλέπονται για τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τις αντικειμενικές αξίες, είναι άκυρα και αντισυνταγματικά, γιατί παραβιάζουν το δημοψήφισμα της 5^{ης} Ιουλίου 2015 (δεσμευτικό, εφόσον στην ψηφοφορία έλαβε μέρος τουλάχιστον το 40% των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους), στο οποίο η συντριπτική πλειοψηφία επέλεξε το «ΟΧΙ», συνεπώς παραβιάζουν την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας (άρθρο 1 παρ. 2 & 3 του Συντάγματος). Οι δε Δημόσιοι Υπάλληλοι οφείλουν να μην εφαρμόζουν τους νόμους αυτούς, ως απολύτως αντισυνταγματικούς (άρθρα 103 παρ. 1 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος).

1. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη νόμιμου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των εντός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων, λόγω της μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών ακινήτων

Επειδή, το άρθρο 6 του Ν. 4223/2013 «Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων και άλλες διατάξεις» ορίζει ότι : «1. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013, Α' 170). 2. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2014 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του Ν. 3427/2005 (Α'312): αα) για τα φυσικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 και ββ) για τα νομικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2013 και 2014. Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α...»

Επειδή, το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 4223/2013, για τον υπολογισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. παραπέμπει στις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων και στις αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του.

Επειδή, το άρθρο 41 του Ν. 1249/1982 ορίζει ότι : «1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαμβάνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα,

αγρόκτημα και άλλα. Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων, όπως για τα διαμερίσματα η παλαιότητα, η θέση στο οικοδομικό τετράγωνο ή στον όροφο της πολυκατοικίας, για τα καταστήματα η εμπορικότητα δρόμου, το πατάρι, το υπόγειο, για τα αγροκτήματα η καλλιεργητική αξία, η τουριστική ή παραθεριστική σημασία και άλλα. Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομειώσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών ... Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο τιμές αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο, ανά διετία, με τις κατά την παράγραφο 2 του παρόντος αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών».

Επειδή, η Δημόσια Διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση και με βάση τα παραπάνω, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. η Διοίκηση υποχρεούται, μεταξύ των άλλων, και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη νόμιμου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των εντός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων, λόγω της μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών απορρίπτεται ως παρελκυστικά προβαλλόμενος και ουσιαστικά αβάσιμος.

2. Ως προς τον ισχυρισμό περί αντισυνταγματικότητας, λόγω παραβίασης του Ελληνικού και Ευρωπαϊκού Δικαίου

Επειδή, το άρθρο 4 του Συντάγματος ορίζει ότι : «1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου...5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

Επειδή, το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι : «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος».

Επειδή, νομολογιακά (ΟΛΣΤΕ 532/2015) έχει κριθεί ότι : «Από τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με το άρθρο 78 παρ. 1 αυτού, που καθορίζει τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες ή συναλλαγές), ο νομοθέτης είναι κατ' αρχήν ελεύθερος να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για τη δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνόμενους πολίτες με διάφορους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Οι αρχές αυτές είναι συγκεκριμένα η καθολικότητα της επιβαρύνσεως και η ισότητα αυτής έναντι των βαρυνόμενων, εξειδικευόμενη με τον, κατ' αρχήν, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, καθορισμό του φορολογικού βάρους, το οποίο, πάντως, επιβάλλεται επί συγκεκριμένης και εξ αντικειμένου οριζόμενης φορολογητέας ύλης, που μπορεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, να είναι το εισόδημα, η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. Κατά την έννοια δε των ίδιων ως άνω συνταγματικών διατάξεων, ο φόρος δεν αποκλείεται να βαρύνει ορισμένο μόνο κύκλο προσώπων ή πραγμάτων, εφόσον πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη, η οποία, κατ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπει την επιβάρυνση του συγκεκριμένου αυτού κύκλου φορολογουμένων βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων που τελούν σε συνάφεια με το ρυθμιζόμενο θέμα (βλ. ΣΤΕ 2527-2531/2013, 3342-3349/2013 Ολ., 1972/2012 Ολ., 2469-2471/2008 Ολ., 2113/1963 Ολ.)».

Επειδή, σε κάθε περίπτωση ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, το άρθρο 17 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι : «Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους, τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος».

Επειδή, το άρθρο 1 παρ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε μαζί με τη Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256), ορίζει ότι : «Παν φυσικό ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς

ρύθμισιν τα χρήσεως αγαθών συμφώνως προς δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων».

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία (ΟΛΣΤΕ 532/2015), με τις ανωτέρω διατάξεις, με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον προσδιορισμό των φόρων και τους τρόπους εισπράξεώς τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους. Όμως, εφόσον η επιβολή φορολογίας αποτελεί επέμβαση στην περιουσία του προσώπου, πρέπει η σχετική ρύθμιση να αποτελεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό την έννοια της υπάρξεως αναλογίας μεταξύ χρησιμοποιούμενων μέσων και επιδιωκομένων σκοπών.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη απόφαση 532/2015 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο νομοθέτης, θεσπίζοντας τον επίδικο φόρο ακίνητης περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στη φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας ως φορολογητέας ύλης (άλλως, πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά τη συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνο το εισόδημα, αλλά αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές.

Επειδή, το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 4223/2013 ορίζει ότι «1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται *Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)* στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους. 2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου... 3. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο. 4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης...».

Επειδή, με βάση την αρχή της νομιμότητας, η Δημόσια Διοίκηση δεσμεύεται τόσο από τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του Ν. 4223/2013 που ορίζουν τον τρόπο υπολογισμού του ΕΝ.Φ.Ι.Α. όσο και από τη διάταξη του άρθρου 7 του ανωτέρω νόμου, στον οποίο απαριθμούνται περιοριστικά οι προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης του φόρου. Στις διατάξεις αυτές δεν προβλέπεται η μη υπαγωγή στον φόρο απρόσοδου ακινήτου (ακινήτου μη ηλεκτροδοτούμενου) ή μηδενικός συντελεστής για αυτό.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί αντισυνταγματικότητας, λόγω παραβίασης του Ελληνικού και Ευρωπαϊκού Δικαίου προβάλλεται αλυσιτελώς, και απορρίπτεται ως αβάσιμος.

3. Ως προς τον ισχυρισμό περί διατήρησης και επιβολής του ΕΝ.Φ.Ι.Α. κατά παράβαση του δεσμευτικού αποτελέσματος περί δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου 2015

Επειδή, σε κάθε περίπτωση ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του προσφεύγουσας περί παράνομης, ως αντισυνταγματικής, επιβολής του τέλους επιτηδεύματος στερείται βασιμότητας, δεν γίνεται αποδεκτός.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **απόρριψη** της υπ' αρ. πρωτ. **ενδικοφανούς προσφυγής** της του
- Α.Φ.Μ. ως προς την από και με αριθμό ειδοποίησης **Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α.** (αρ. χρηματικού καταλόγου) του Υπουργείου Οικονομικών, με βάση την υπ' αρ. **Δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων φορολογικού έτους 2015.**

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό έτος 2015

Κύριος Φόρος	873,61 €
Συμπληρωματικός Φόρος	0,00 €
Συνολικό ποσό καταβολής ΕΝ.Φ.Ι.Α.	873,61 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την με αριθμ. ειδοπ. Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν.4223/2013 έτους 2015 της Γ.Γ.Δ.Ε. και αρ. χρηματικού καταλόγου

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).